



Csurka István felkavaró véleménye Dobrevr?!

2021 március 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

"Az IMF-küldöttség érvein a Lendvai Ildikó-Dobrev Klára-Apró Piroska néni-hármas parfümjének illata lengedett"

1982-ben indult el az a pénzállító járat New Yorkból, amely most, visszaújtára nem tudta megrakodni szokásos áruját, a magyar függetlenséget. Megérkezvén ugyan az eddig kellemesnek, készségesnek, alávetettekhez illően elzékenynek ismert állam fővárosába, Budapestre, érzékelték valami furcsa hűvösséget maguk iránt, hallottak egyet-mást az itt folyó, a New York-i tehalmokról nézve kissé gyermekes önállósodási lázról, de úgy gondolták, hogy az első szóra elbágyadnak ezek a kis önállósodások, és a tárgyaló fél visszavonul a mindent aláírás és a magyar munka értékébe mindig bőségesen engedő állásba, mint huszonnyolc éve mindig. Ezúttal nem így történt.

Rosenberg úr, az IMF főtárgyalója először félreértésnek vélte és elmondta még egyszer, azt, amit előzőleg már több a Fifth Avenue-n, de mindenesetre New Yorkban már kifejtett, hogy bizonyos, a kötelékükbe tartozó bankárokkal, szürkeállományúságukat tekintve Bokros méretű szakértőkkel kevések: nincs bankadó. Miután a válasz ismét csak konok fogadkozás volt, hogy csütörtökön lesz, mert az Országgyűlés kétharmados többséggel megszavazza, Rosenberg úr körülnézett övéi során. A tekintetével először azt kérdezte, hogy jó helyen járnak-e, majd azt, hogy „mi az az Országgyűlés?” Egészen zavarba jött, ilyen még nem tapasztalt, pedig sok helyet bejárt és az utóbbi időben sok pimaszsággal kellett szembesülnie, éhez adósnépek kormányaival, pláne fegyvereseivel való tárgyalásain. Ez már nem a mi korszakunk, gondolta keseren Rosenberg úr. Ha egy kis „segge-ki-van” nép, amelyet tegnap mentettünk meg az állam-csúdtól a tárgyaláson elkezd kétharmadozni, meg országgyűlésezni, az bizony már nem az IMF korszaka.

Komolyra váltva a szót: a magyar nép gondolkodó része régóta várja már ezt a tartásos politikát. Tudatosulva egyáltalán nincs még, mennyi hátrány, kár, alávetettség és mennyi pillanatnyi megkönnyebbülés, kormány-és rendszerellenes származott az IMF 1982-óta tartó uralmából. Az összefüggéseket soha nem engedték kutatni, feltárásokról nem is beszélhettünk, az adatokat bezúzták, és aki szóba merte hozni, akár-csak egy célzás erejéig, az ellenség lett, sőt antiszemita. A gulyáskommunizmus párójában megszületett egy adományokkal is élő liberális diktatúra. Kettős hatalom alakult ki Magyarországon: egy foszló moszkvai-kádári és egy lappangva növekvő liberális, New York-i. (Mivel én mindig ebbe vágtam a fejszém, sokszor a nyelét, a fokát, és a saját fejem is, első számú közellenség lettem). Kíméletlen és körmönfont uralom volt ez. Az IMF akcióira, amelyek mindig mentőakciók voltak – mindig ráfizettünk. Mert az IMF, működésének első időszakától eltekintve, egy olyan mentőautó, amelyik előbb elgázolja a delikvenst, aztán újraéleszti. A magyarsággal ráadásul az történt, hogy miután a részleges felgyógyulás után hazatért otthonába, földjét elárverezték, lakását kirámolták, a betört ablakon kárpótlási jegyeket sodort a szél az ágy alá. Ezt ugyan nem közvetlenül az IMF tette, de sohasem teljesen független bandák tették. Megállapíthatjuk, hogy az, amit most tett a kormány, az a rendszerváltás első pillanata óta hiányzó tett, a legnagyobb elhatározás – és a végső elköteleződés. A lépés politikai, nemzetstratégiai jelentősége felülmúlja gazdasági jelentőségét. Egyszerűen azt jelenti, innen nincs visszaút. Aki eddig nem hitt a Fidesznek és azt leste, mikor fognak a nagy szavak után visszaállni a régi kerékvágásba, mikor derül ki róluk, hogy csak a hatalom kell nekik és a saját zsebek megtömege, mikor állnak be szépen a nemzetközi sorba, mint elődeik, az most le kell számoljon rosszhiszeműségével. Mert aki erre a szakító lépésre elszánja magát, annak eltökéltnek és akár a bukás kockázatát is vállalónak kell lennie, mert az a leggonoszabb erőt hívta ki maga ellen. A liberális világrendszer ugyan megbukott, de világválságban még sikerült kirabolnia a leggazdagabb államok pénztárait, s még akármikor képes egész térségeket, hát még kicsiny államokat manipulált árfolyammozgásokkal, terhelésekkel, bojkottokkal tönkretenni. Ha egy párt, egy kormány csak lébolni akar, nem ingerli a fenevadat és nem vállal ekkora kockázatot.

Ez most forradalom, a forradalom kimenetelének, eredményességének minden bizonytalanságával, szépségével és hűsiségével. Bizonyosra ugyanis nem vehető, hogy a megkezdett úton a kormány és a nép végig tud menni. Nem sikerül-e az IMF-nek és belső csatlósainak a vállalt nélkülözések, a háború nehézségei közben beállott „nincs”-ek közegében, nép és kormány között ellentétet, esetleg szétválást szítani. Reméljük, nem, de ehhez a kintartáshoz erkölcsileg fel kell emelkedni. Ez innentől kezdve megint szabadságharc.

Fordulópont ez politikai szempontból is. A választáson megsemmisült SZDSZ, és a ronggyá vert MSZP, ehhez a tárgyaláshoz és az IMF fellépéséhez fűzte fennmaradási reményeit. Magát a megállapodást az IMF-fel úgy kötötték meg annak idején, hogy az új kormánynak új megállapodást kelljen kötnie és utolsó felvehető részletként már csak kis rész maradjon, legyen tehát a Fidesz rákényszerülve felfelé fordított koldustenyérről az IMF elé járulni, és ezzel folytatni az új politikájukat, ami kétharmad ide, kétharmad oda, hamar bekövetkező csúfos vereséget jelentett volna. El kellett volna maradnia minden pernek, igazságtételi eljárásnak, felelősségre vonásnak, hiszen az IMF megállapodás, az újabb eladósodás az IMF-nél, mindent igazolt volna.

Az IMF-küldöttség érvein a Lendvai Ildikó-Dobrev Klára-Apró Piroska néni-hármas parfümjének illata lengedezett, vegyülve az Amerikába kitelepített népszavások legény-illataival. Rosenberg úr a bukott kormányok ágenseinek is elment volna. Egyszer?bb lett volna, ha nem tiltakozik a bankadó ellen, hanem csak annyit mond kulturáltan, liberálisan: nem, nem, soha, mindent vissza – nekünk.

Pontosan megmondani, mennyit szagoltak ki a Fidesz–KDNP és els?sorban Orbán eltökéltségéb?l, nem tudhatjuk, de hogy amikor egész túlélésüket tervezték, amikor rablási idejüket még két évvel meghosszabbították, erre kalkuláltak: az IMF-re. A mellettük való beavatkozására számítottak. Azok, akik az IMF napközeiben, Rosenberg úr haverságában és a parancsnoksága alatt szocializálódtak, képezték ki magukat adóelkerül?nek, off-shorosnak, nehezen tudhatták elképzelni, hogy az IMF ellen nemzeti tartású ellenállás is lehetséges. Most aztán zavarban vannak. Csak hebegnek, habognak. A csodafegyver nem sült el. Vagyis a választás eredménye csak az alapot teremtette meg a rendszerváltásra, maga a rendszerváltás ezzel a bankadóval kezd?dik.

Piros, fehér, zöld bankadó, a Korona gyémántjain megtörik a fény. Ezt is megéltük.

(Forrás: Magyar Fórum, 2010. július)

/Fotón: Csurka István 2002. február 24-én, a Terror Háza megnyitóján/

www.vadhajtasok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló

